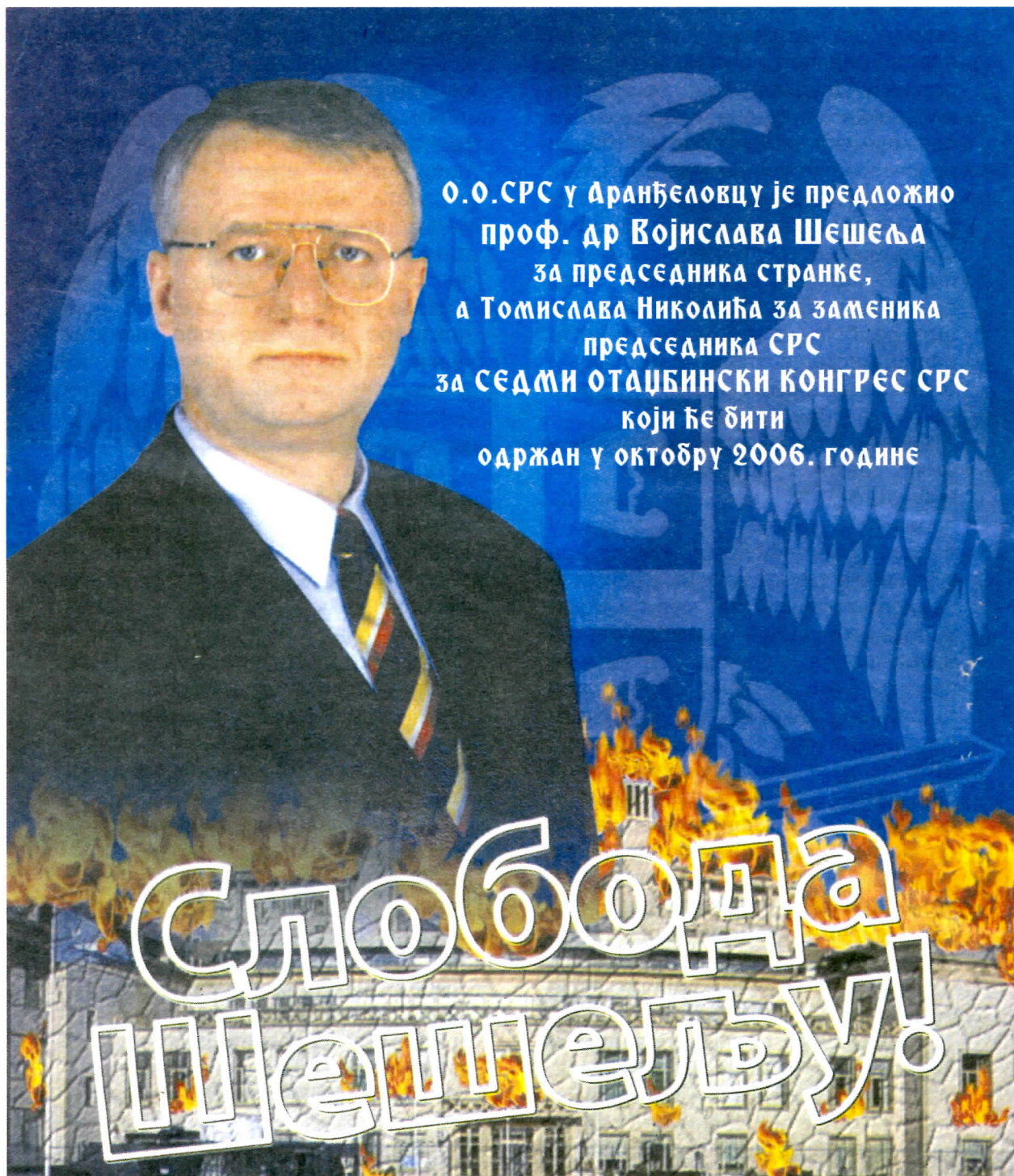

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

АРАНЂЕЛОВАЦ, АВГУСТ 2006.ГОД.
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2612

О.О.СРС у Аранђеловцу је предложио
проф. др Војислава Шешеља
за председника странке,
а Томислава Николића за заменика
председника СРС
за СЕДМИ ОТАЏИНСКИ КОНГРЕС СРС
који ће бити
одржан у октобру 2006. године

Слобода
Шешелју!

Аранђеловчани ,

приближава се време избора на свим нивоима. Било да дође до изгласавања новог Устава или не, избори су неизбежни. Први и најважнији разлог за њихово одржавање је то што их сами грађани траже у нади да ће се коначно нешто заиста променити, и да ће одговорни људи преузети кормило у своје руке како би нам свима било боље. Од избора до избора слушамо исте приче а у својим џеповима не видимо промене. Српска радикална странка сматра да је дошао тренутак да народ коначно преломи, и да своју подршку људима који ће заиста направити промене. Пре свега прекинути пљачкашки модел приватизације који је многе оставио на улици. А не треба заборавити да у многим предузећима имамо ситуацију да људи раде за бедне плате. Једини разлог због чега прихватају рад у таквим условима је што се боје да ће изгубити и то радно место, а знају ако остану и без њега у оваквој привреди друго ће тешко наћи.

Овакво стање се може видети у скоро сваком граду у Србији , али оно што нас највише боли је поразна ситуација која се огледа у нашем Аранђеловцу. Некада туристичко место које је заузимало цењену позицију на мапи некада велике Југославије, данас је остало и без гостију и прихода од њихове посете. Тиме је буџет овога града драстично смањен , а велики потенцијали срамно неискоришћени. Што се тиче привреде овога града она дели судбину читаве земље, почев од чудних приватизација, па до скромних зарада у предузећима која раде. А о онима која не раде и да не причамо. Њихови радници су већ годинама без икаквих прихода и морају да се сналазе како год знају и умеју како би прехранили своје породице.

А наш град полако пропада и изгледа све тужније и жалосније. Овој нашој описној констатацији се може придодати и званични податак да је Аранђеловац за последњих 10

година пао на листи градова у Србији за 100 места. Шта више рећи?

Речи су после овога сувишне, и њима се не могу исправити бројни проблеми. Једино решење су избори. На њима народ мора да да свој суд и да одлучи ко ће управљати градом. Народ је на претходним локалним изборима већ једном и дао своју јасну поруку. На њима је председник општине постао Радосав Швабић, српски радикал а највећа одборничка група Српска радикална странка. Али политичким играма воља народа је поништена и они који су изгубили су преузели кормило града противно жељама својих суграђана.

Оно што је најжалосније многи грађани овога града са тим политичким играма нису ни упознати, па и не знају да Српска радикална странка не управља овим градом и да за своје проблеме треба да криве друге и да на њихове адресе треба да шаљу своје притужбе. И да кад дође тренутак нових избора казне оне који су их преварили и који су игнорисали њихову политичку вољу.

Поводом недавно одржане седнице СО Аранђеловца на којој је између осталог, једна од најинтересантнијих тема била и расправа о судбини објекта старе железничке станице, треба напоменути неколико ствари. Одборници су донели одлуку да се наставе преговори са Железницом о откупу зграде и околног земљишта и преноса власништва на СО Аранђеловац. Процењена вредност је 17 милиона динара.

Сама иницијатива је одлична, то јест веома је битно да стара железничка станица постане власништво града. Она представља историју града и може се на леп начин искористити у туристичком презентовању Аранђеловца. У случају да падне у руке неком приватнику који би је купио на аукцији он би је једноставно могао срушити и на тај начин би један леп

део историје овога града био уништен.

Али сада се постављају нека друга питања. Прво, како наћи новац за планирану куповину. Знамо да буџет наше Општине није велики и да је та свота поприличан издатак који ће тешко издржати финансије нашег града. Али схватамо да због важности и значаја који зграда старе железничке станице има, морамо наћи та средства како нам други не би преотели део нашег „домаћинства“. Верујемо да ће се залагањем целог града тај део проблема успешно решити.

уредити њену околину. Наравно за све ово треба поново обезбедити нову количину новца а питање је да ли то каса овога града и грађани могу издржати.

Зато сматрамо да би се ова ситуација најбоље могла

Када би размењивали своја мишљења о разним проблемима који муче грађане нашега града и кад би заједнички долазили до најприхватљивијих решења тада би свима било много боље. А самим тим и граду који би се најзад покренуо из незавидне позиције.

Суграђани, више нема чекања. Ви морате да одлучите, како би било боље Вама, вашој деци и пријатељима. Овакво стање се мора променити а избори су једини начин за то.

Својим гласовима морате да још једном потврдите вашу изборну вољу а својом бројношћу ћете их онемогућити да вас поново изиграју. А онда је што се нас тиче то само почетак. Јер тек тад треба кренути у прави рад који ће омогућити овом граду и људима у њему да боље живе.

О ЖАБАМА И БАБАМА

За жабу у бунару опсег неба представља опсег сантрача. Не зна жаба из бунара колико је још неба! Она види само тај незнатни део, онолико колико је сантрач велик...

Ех да је жаби изаћи из бунара-имала би шта и видети! И те како.

Утисак је да се ми, Аранђеловчани, претварамо у те поменуте жабе у бунару. Или нас, пак, у њих претварају!? Како-год, „неба“ нам је све мање и мање. Дан нам све краћи и, рекло би се, ноћ нам, мрак нам ништи и ово мало вида што нам је остало. Рекло би се ... и не би се погрешило. А то је тек мука.

Сада се, пак, намеће питање (веома логично!) – ко нам то ископа толико дубок бунар (?) и ко нас то у тај бунар гура? Али, ако на тренутак оставимо по страни тај бунар и те жабе, ако на тренутак занемаримо метафоре и остале стилске фигуре, е, онда нам остаје ова наша реалност, ова и оваква стварност, као на длану, гола, јасна и надасве сурова!

Из дана у дан тонемо све дубље. Ми аранђеловчани. И нико ништа. И ником ништа!? Баш као да тако треба?!...

Све јасно „као на длану“ ... погледаш у длан, од неверице длан примакнеш ближе очима – ал' опет: ништа! Празни нам дланови, празне шаке. „Гола истина“ – није ли? Али, опет, добро је! Имамо шаке. Ногу што се тиче ту је ситуација још опаснија! Како изађеш из куће, како закораћиш на улицу – води рачуна да несломиш ногу. Са свих страна вребају ко је-какве рупе! (Последица ко је-каквог прекопавања и раскопавања... гаса, воде, канализације...) Опасности на све стране. Шетао главном улицом или парком – исто је. Уганеш ли ногу, добро си прошао! Пођеш ли на пијаци или у музеј – опет исто... Могло би се набрајати толико да човек не поверује а гола је истина. Није ли? „Јасно“ је да нам не „цветају руже“ али нам и ништа друго не расте! Осим беде, сиротиње, незапослености, дроге... (Колико ли би се тек ту имало

набрајати?!)) Јасно је и да нешто ваља мењати, јасно је и шта, само нам није јасно (као жабама у бунару!), изгледа, с ким то треба урадити?!

Истине ради, српским радикалима је јасно. Зато и указујемо на овакву ситуацију у граду!

Општинско веће које би, у нормалним условима, требало да буде „труст мозгова“, које би требало да окупи „суву памет“, које би морало да уочава проблеме и да нуди системска решења тих проблема – очито је пресушило! Сурова је слика те и такве пустиње. (Да бар у бунар завире!) Још је суровије оно што урадише...јер, лакше је побројати шта су урадили него шта нису, а тек је то сурово јер и то што урадише не урадише како треба!

Одговорни у локалној власти (читај владајућа коалиција Г 17+, ДСС, СПО+НС) кажу да нам је био недовољан буџет, да је био слаб, мали скроман...те да због тога нису могли ништа више урадити?!? Тек, за разлику од наше локалне власти, неки из општина у окружењу, још мањи и још тањи свој буџет, добрим делом су усмерили на осмишљавање и сачињавање тзв. ПРОЈЕКТА а помоћу којих су добили већ толико новца и средстава што од наше владе, што од страних, што од које-кога широм белог света! Готово да су путем одличних пројеката добили више средстава него што су имали у својим буџетима! (Примера ради, није ли било боље уместо што су уложили два милиона динара на асфалтирање две стазе у парку да та средства уложише у израду пројеката који би нам донели више десетина милиона а самим тим и комплетно уређење парка?! При том, не ради се само о парку!)

И тако , док се остали довијају и изграђују, ми тонемо све дубље а она трунка неба постаје нам још мања...а власт нам наша казује како су урадили онолико колико су могли и како за пројекте, ето, сада НЕМАЈУ НОВАЦА !!!

За сам крај, човек би се запитао – зна ли наша „коалициона“ (?) за ону да се бабе и жабе не збрајају , знају ли да ово што они раде наш народ каже: „сеци уши-крпи...“, знају ли, коначно, да више вреди знати него имати? Знају ли, уопште, ишта?...

Шта тек рећи за рад СО? Тек је то сурово. Гола истина. Три седнице (ако се то може тако назвати?) где на првој усвојише буџет – а какав, видели сте. На другој приредише онај водвиљ око аутобуске станице, с каквим резултатом – видите! О трећој шта тек рећи? Поново и поново именовања и разрешења! Персонална питања?! (Још се не изделише и не распоредише да ваља?!?) Најсуровије!

Не знамо да ли то и вама тако изгледа али ми смо сигурни! Данас би се са сигурношћу могло рећи да смо и ми с вама, заједно, у том мраку, по тим рупама, бунарима, с почетка приче...али ми бар знамо да је небо велико и довољно за све нас! Не само за њих.

Привреда, туризам, култура, спорт, здравство, образовање...човек наш насушни , заслужује више светла, више неба, заслужује да изађе из мрака, из рупе, из бунара...

Не учинимо ли нешто, сви заједно, жабокречина наша вишња заклониће нам и оно мало неба које још, колико, назиремо...

Српски радикали знају како: НА ИЗБОРЕ !

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ АРАНЂЕЛОВАЦ

ВЕЛИКА СРБИЈА

Osnivač i izdavač: dr. Vojislav Šešelj, Glavni i odgovorni urednik: Elena Božić-Talijan. Zamenik glavnog i odgovornog urednika: Marina Toman; Pomoćnici glavnog i odgovornog urednika: Elena Božić-Talijan i Ognjen Mihajlović, Tehničko uređenje i kompjuterski prelom: Aleksandra i Marko Lalović. Urednik izdanja: Slobodan Lalović. Redakcija specijalnog izdanja: Robert Čubrilo, Nenad Božić i Omer Petojević. Novine "Velika Srbija" upisane su u Registar sredstava javnog informisanja Ministarstva za informacije pod brojem 1104 od 05.juna 1991. Godine